

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

מגילה

פרק ד'

א ה א ה ע ו ק
א ק ש ז מ ש ל
ז ו ל ל ז ב ו
ו ב ק ש א פ
ו מ ע ו מ ב
ה ו ב מ ל

ב ח ו ש מ ק
א א פ מ ו מ
ע ו מ ב ה ו
ב מ ל ו ז ה פ
ש ב מ ו י ט ק א
ב ט ח ב ה ש
ב ש א פ מ א מ
ע ו ב ה ו
ב מ ל ו

א פ א ש ו ע ל
ה ו ג א פ ו ק
ב ו מ ב ו ע
מ ו ו א ב א
ו א ו ח ו מ
ב פ מ ו ת ו
ו פ ב

ה ב ל ז מ
פ ל ז ל י מ
א ו ש ה ש
פ ק א א מ ב ו
מ ב ו פ ה מ ע פ
ש ז ה

מגילה

פרק ד'

א הקורא את המגילה עומד ויושב, קראה אחד, קראה שנים, יצאו מקום שנהגו לברך, לברך, ושלל לברך, לא לברך. בשני ובחמישי ובשבת במנחה, קורין שלשה. אין פותחין ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריה.

ב בראשי חודשים ובחולו של מועד קורין ארבעה. אין פותחין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריה. זה הכלל: כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה, ביום טוב חמישה, ביום הכיפורים ששה, בשבת שבעה. אין פותחין מהן אבל מוסיפין עליהן, ומפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה, מברך לפניו ולאחריה.

ג אין פורסין את שמע, ואין עוברין לפני התיבה, ואין נושאים את פניהם, ואין קורין בתורה, ואין מפטירין בנביא, ואין עושין מעמד ומושב, ואין אומרים ברפת אבלים ותנחומי אבלים וברפת חתנים, ואין מזמנין בשם, פחות מעשרה. ובקרקעות תשעה וכהן, ואדם פיוצא בהן.

ד הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים. לא יקרא למתורגמן יותר מפסוק אחד, ובנביא שלשה. היו שלשתן שלש פרשיות, קורין אחד אחד. מדלגין בנביא ואין מדלגין בתורה. ועד כמה הוא מדלג? עד כדי שלא יפסוק המתורגמן.

מגילה

פרק ד'

ה ה ב ה פ ע ש
ו ע ל ה ו נ א פ
ו ה ק א א ר ע ע י

ו ק ק ב ו א א
פ ע ש ו ע ל ה
ו נ א פ פ פ א ש
ו א א א ק ב ו ע
ל ה ו נ א פ ס
פ א ש ו ר י א פ
ש ר מ מ א פ ע
ש

ז פ ש ב מ ל י א
פ ר י א א מ ש י
צ א ו י ל י א פ
מ ש מ ב

ח ה א ע ל ה
ב א ב ל י ב
א ע א י ל י ה
ת ע ס ו ב מ נ ע
מ א ע פ י ה ז ה
צ ז ו ע ב א ש ה ז
ד

ט ה י ט ה ז ד
ה ע צ י ר ו
ט י ש מ מ מ
א ה ב מ א ה
ו ל ת ל ל ו
ל ת ל ב מ א
ב

י מ ר נ ו מ
מ ת נ ו ו מ ע
ה נ ו ו נ ו
מ ב פ מ ד ו ל
נ ו מ א מ
ב ו י מ ר א
א א מ ב א י

מגילה

פרק ד'

ה המפטיר בנביא, הוא פורס על שמע, והוא עובר לפני התיבה, והוא נושא את כפיו. ואם היה קטן, אביו או רבו עוברים על ידו.

ו קטן קורא בתורה ומתרגם, אבל אינו פורס על שמע, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו. פוחת פורס את שמע ומתרגם, אבל אינו קורא בתורה, ואינו עובר לפני התיבה, ואינו נושא את כפיו. סומא פורס את שמע ומתרגם. רבי יהודה אומר: כל שלא ראה מאורות מימיו, אינו פורס על שמע.

ז כהן שיש בידיו מומין, לא ישא את כפיו. רבי יהודה אומר: אף מי שהיו ידיו צבועות אסטים ופואה לא ישא את כפיו, מפני שהעם מסתכלין בו.

ח האומר "איני עובר לפני התיבה בצבועין", אף בלבנים לא יעבור. "בסנדל איני עובר", אף יחף לא יעבור. העושה תפילתו עגולה, ספנה ואין בה מצוה. נתנה על מצחו או על פס ידו, הרי זו דרך המינות. ציפן זהב, ונתנה על בית אונקלי שלו, הרי זו דרך החיצונים.

ט האומר "יברכוך טובים", הרי זו דרך המינות. "על קן ציפור גגיעו רחמיך", "ועל טוב יזכר שמך", "מודים מודים", משתקין אותו. המכנה בעריות, משתקין אותו. האומר "ומזרעך לא תתן להעביר למלך" – "ומזרעך לא תתן לאעבד בארמיותא", משתקין אותו בגזיפה.

י מעשה ראובן נקרא ולא מיתרגם. מעשה תמר נקרא ומיתרגם. מעשה עגל הראשון נקרא ומיתרגם, והשני נקרא ולא מיתרגם. ברפת כהנים, מעשה דוד ואמנון, לא נקראין ולא מיתרגמין. אין מפטירין במרפבה, ורבי יהודה מתיר. רבי אליעזר אומר: אין מפטירין ב"הודע את ירושלים".

